

UZASADNIENIE

Powód Z. S. (1), w pozwie skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., a sprecyzowanym w piśmie z dnia 10 stycznia 2017 r. (k. 20) oraz piśmie z dnia 18 stycznia 2017 r. (k. 24) domagał się zasądzenia od pozwanej w sumie kwoty 3.991,13 zł, w tym kwoty 1.900,89 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2016 r. oraz kwoty 2.090,24 tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 16 dni w 2016 r. Zasądzenia kwoty 3.991,13 zł domagał się wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2016 r.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w grudniu 2014 r. został zatrudniony przez pozwaną spółkę na stanowisku sprzedawcy na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. W czerwcu 2016 r. otrzymał wypowiedzenie stosunku pracy w związku z likwidacją stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, natomiast w dniu 1 sierpnia 2016 r. otrzymał świadectwo pracy. Do dnia 10 sierpnia 2016 r. powinien otrzymać wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2016 r. oraz ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy obejmujący 16 dni. W celu odzyskania należnego wynagrodzenia powód wielokrotnie pojawiał się w siedzibie pozwanej spółki. W wyniku tego udało mu się odzyskać 800 zł, które zostały wypłacone bezpośrednio z kasy firmy. Pod koniec września 2016 r., podczas kolejnej wizyty w firmie, uzyskał on informację, iż spółka (...) spółka z o.o. w S. została sprzedana nieznanemu przedsiębiorcy, który udzielił pełnomocnictwa firmie (...) z siedzibą w S.. Powód dowiedział się również, iż od 1 października 2016 r. spółka opuściła pomieszczenia przy ul. (...), a nowym adresem siedziby spółki będzie ul. (...). Następnie po uzyskaniu od pozwanej spółki oświadczenia o należnym wynagrodzeniu, powód w dniu 18 października 2016 r., w nowej siedzibie spółki przy ul. (...), złożył wezwanie do zapłaty. Wezwanie okazało się jednak nieskuteczne, powód nie otrzymał ani pieniędzy ani odpowiedzi.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie wydał 23 stycznia 2017 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, mocą którego nakazał, aby (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty, zapłaciła powodowi Z. S. (1) kwotę 3.991 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, zakreślając (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością termin do wniesienia sprzeciwu,

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła sprzeciw od ww. nakazu, w którym wnioskowała o oddalenie żądania pozwu w całości. Ponadto wniosła też o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych oraz o przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do sprzeciwu na okoliczności w treści sprzeciwu wskazane.

W uzasadnieniu wskazano, iż na mocy umowy sprzedaży udziałów z dnia 23 września 2016 r. sprzedawca M. P., sprzedał D. O. udziały w spółce (...) sp. z o.o. w S.. W związku z czym nastąpiła zmiana zarządu przedmiotowej spółki. Nadto pozwana spółka podkreśliła, iż z uwagi na przejęcie przedsiębiorstwa, na podstawie art. 55 ind. 4 k.c. nabywca przedsiębiorstwa jest odpowiedzialny ze zbywcą za jego zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, chyba że w chwili nabycia nie wiedział o tych zobowiązaniach. W związku z przytoczonym przepisem pozwana wskazuje, iż nie wiedziała o istniejącym zobowiązaniu spółki wobec powoda, dlatego też nie może ponosić odpowiedzialności, dotyczącej wypłaty należności ze stosunku pracy, tym bardziej, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło przed przejęciem udziałów w spółce. Strona pozwana nadto z ostrożności procesowej podniosła przedwczesność zgłoszonych roszczeń, bowiem powód wystosował wezwanie do zapłaty opiewające na kwotę 2.584,04 zł, natomiast powództwo zostało wytoczone na kwotę 3.991,13 zł. Zdaniem pozwanej powód ponadto w treści pozwu nie wskazuje uzasadnienia, co do zasadności terminu naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od żądanej kwoty.

Na rozprawie dnia 29 marca 2017 r. powód Z. S. (1) wskazał, iż w wezwaniu z dnia 18 października 2016 r. skierowanym do pozwanej spółki o zapłatę zaległych mu należności operował kwotami netto oraz że wynagrodzenie w pozwanej spółce płatne było do 10 – go dnia następnego miesiąca „z dołu”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. S. (1) był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia 31 lipca 2016 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku sprzedawca materiałów budowlanych ostatnio za wynagrodzeniem 2.700,89 zł brutto.

Niesporne, a nadto dowód: umowa o pracę z dnia 1.12.2014 r. - k. 7, oświadczenie z 7.10.2017 r. - k.11, oświadczenie z 7.10.2017 r. - k.13, przesłuchanie powoda Z. S. (1) - k. 79

W dniu 30 czerwca 2016 r. Z. S. (1) otrzymał od pracodawcy wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 lipca 2016 r. Przyczyną rozwiązania stosunku pracy była likwidacja stanowiska pracy - sprzedawca materiałów budowlanych, spowodowana redukcją etatów, która to redukcja związana była z trudną sytuacją ekonomiczną spółki i koniecznością szukania oszczędności ze względu na możliwą likwidację zakładu pracy.

Niesporne, a nadto dowód: wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 30.06.2016 r.- k. 8, świadectwo pracy z dnia 1.08.2016r.- k. 9 -10

W dniu 1 sierpnia 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystawiła Z. S. (1) świadectwo pracy.

Niesporne, a nadto dowód: świadectwo pracy z 1.08.2016 r. - k. 9 -10

W punkcie 4. 1) wskazano, iż w okresie zatrudnienia pracownik: wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze 18 dni. Pracownikowi naliczono ekwiwalent za niewykorzystany urlop w licznie 16 dni.

Niesporne, a nadto dowód : świadectwo pracy z 1.08.2016 r. - k. 9-10

W sierpniu 2016 r. Z. S. (1) została wypłacona kwota 800 zł - 4 razy po 200 zł w formie zaliczkowej gotówką na poczet wynagrodzenia za lipiec 2016 r. Pozostała część wynagrodzenia za ten miesiąc, nie została wypłacona. Ekwiwalent za niewykorzystany urlop obejmujący 16 dni, nie został również wypłacony.

Niesporne, a nadto dowód: oświadczenie z dnia 7.10.2016 r. - k. 11, k. 13, potwierdzenie wypłaty zaliczek – k. 59-62, przesłuchanie powoda Z. S. (1) - k. 79

W dniu 23 września 2016 r. została zawarta umowa sprzedaży udziałów (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Na mocy tej umowy D. O. nabył od M. P. 100 udziałów za łączną kwotę 1000 zł, ustalając cenę nabycia udziałów na kwotę 10 zł za 1 udział.

Dowód: umowa sprzedaży udziałów z 23.09.2016 r. - k. 40

Pismem z dnia 7 października 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystawiła Z. S. oświadczenie, w którym wskazała, że należne mu wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2016 r. w kwocie brutto 4.791,00 zł zostało uregulowane w części, tj. w 4 ratach po 200 zł. Na należne wynagrodzenie w kwocie brutto 4.791,13 składały się następujące składniki: wynagrodzenie zasadnicze w kwocie brutto 2.700,89 zł oraz ekwiwalent za niewykorzystany urlop w liczbie 16 dni w kwocie brutto 2.090,24 zł. Tego samego dnia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wydała drugie oświadczenie, w którym wskazała, że należne Z. S. (1) wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2016 r. w kwocie netto 3.350,29 zł zostało uregulowane w części, tj. w 4 ratach po 200 zł. Na należne wynagrodzenie w kwocie netto 3.350,29 zł, składały się następujące składniki: wynagrodzenie zasadnicze w kwocie netto 1.892,25 zł oraz ekwiwalent za niewykorzystany urlop w liczbie 16 dni w kwocie netto 1.458,00 zł.

Niesporne, a nadto dowód: oświadczenie z 7.10.2017 r. - k. 11, oświadczenie z 7.10.2017 r. - k.13.

W dniu 7 października 2016 r. w siedzibie spółki odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., na którym podjęto uchwałę nr 1 odwołującą dotychczasowego Prezesa Zarządu

w osobie M. P. oraz uchwałę nr 2 powołującą na stanowisko Prezesa Zarządu spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością D. O..

Dowód: protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., mającego miejsce w siedzibie spółki w dniu 7.10.2016 r. - k. 43

W dniu 18 października 2016 r. Z. S. (1) złożył w siedzibie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy ul. (...) w S. wezwanie do zapłaty z dnia 18 października 2016 r., w którym wezwał spółkę do natychmiastowej zapłaty w terminie 7 dni kwoty 2.584,04 zł, w związku z nieuregulowaniem zaległego wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec 2016 r. i ekwiwalentu za 16 dni niewykorzystanego urlopu.

Niesporne, a ponadto dowód: wezwanie do zapłaty - k.12

Wynagrodzenie za pracę było wypłacane Z. S. (2) przelewem na rachunek bankowy poza sytuacją z sierpnia 2016 r., kiedy to część wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2016 r. (4 razy po 200 zł) wypłacono mu gotówką bezpośrednio z kasy spółki.

Dowód: potwierdzenie wypłaty zaliczek – k. 59-62, przesłuchanie powoda Z. S. (1) - k. 79

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione zarówno w zakresie żądania wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2016 r., jak i żądania ekwiwalentu za urlop.

Zgodnie z art. 22 § 1 k.p. poprzez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę.

W myśl art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną.

Zgodnie zaś z art. 85 § 1 i 2 k.p. wypłaty wynagrodzenia za pracę dokonuje się co najmniej raz w miesiącu, w stałym i ustalonym z góry terminie. Wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

Ustalono w sprawie, iż powód pracował w pozwanej spółce w okresie 1 grudnia 2014 r. do 31 lipca 2016 r., wynagrodzenie za pracę wypłacane było powodowi na rachunek bankowy w terminie do dnia 10 – go każdego miesiąca (w najpóźniejszym możliwym terminie wynikającym z art. 85 § 1 i 2 k.p.), ostatnio w kwocie 1.892,25 zł netto, co stanowiło 2.700,89 zł brutto.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego (zeznania powoda, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy), który Sąd uznał za w pełni wiarygodny, wskazuje, iż wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2016 r., powód otrzymał tylko w części. Została mu bowiem wypłacona tylko kwota 800 zł - w 4 ratach po 200 zł w gotówce do jego rąk. Pozostałej części wynagrodzenia za ten miesiąc powód nie otrzymał, co zostało potwierdzone w sporządzonych przez pozwaną oświadczeniach z dnia 7 października 2016 r. Strona pozwana, nie udowodniła, że wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2016 r. zostało powodowi wypłacone, mimo iż zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p., to na niej spoczywał ciężar udowodnienia tego faktu. Powód, jak wynika z jego zeznań, zawsze otrzymywał wynagrodzenie przelewem na rachunek bankowy, poza częścią wynagrodzenia za lipiec 2016 r. wypłaconą mu w gotówce. Pozwana spółka, twierdząc zaś, iż nie zalega z wypłatą dla powoda pozostałej części wynagrodzenia za lipiec 2016 r., powinna przedłożyć potwierdzenie przelewu mu tej kwoty.

W myśl przepisu 171 k.p. pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy. Ekwiwalent przysługuje za niewykorzystany urlop, do

którego pracownik nabył prawo roku kalendarzowym, w którym ustaje stosunek pracy oraz za urlop zaległy. Prawo do ekwiwalentu powstaje w dniu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy. (zob. A. Sobczyk (red.), Kodeks pracy, Komentarz, Warszawa 2017).

Z ustalonego przez Sąd w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, iż powód wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze 18 dni, niewykorzystanego urlopu pozostało 16 dni. W niniejszej sprawie powód przedstawił świadectwo pracy z dnia 1 sierpnia 2016 r., w którym w pkt 6 pracodawca wskazał, że nie wykorzystano urlopu wypoczynkowego w liczbie 16 dni. Wynika to także z oświadczeń pozwanej spółki z dnia 7 października 2016 r. Pozwana spółka w toku postępowania nie kwestionowała w zasadzie tego faktu. Sąd uznał też za wiarygodne i w tym zakresie zeznania powoda jako korespondujące z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. W efekcie uznał, iż pozwana spółka nie wypłaciła powodowi ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, bowiem nie przedłożono dowodu przeciwnego.

Sąd odnosząc się do zarzutu podniesionego przez stronę pozwaną, wskazuje, iż wynagrodzenie za pracę powoda za miesiąc lipiec 2016 r., powinno zostać wypłacone najpóźniej do dnia 10 sierpnia 2016 r., zatem mając na uwadze zasadę, że świadczenie w zobowiązaniach terminowych staje się wymagalne z chwilą nadejścia terminu jego spełnienia, to należy wskazać, iż wynagrodzenie za lipiec stało się wymagalne z dniem 10 sierpnia 2016 r. Zaś mając na uwadze, że prawo do ekwiwalentu powstaje dniem rozwiązania stosunku pracy, żądanie wypłaty do ekwiwalentu za niewykorzystany urlop stało się wymagalne dnia 31 lipca 2016 r.

Odnosząc się zaś do zarzutu strony pozwanej co do przedwczesności zgłoszonych roszczeń, w związku z tym, że powód w wezwaniu do zapłaty wskazał kwotę 2.584,04 zł, natomiast powództwo zostało wytoczone na kwotę 3.991,13 zł, wskazać należy, iż różnica w tych kwotach wynika stąd, że wezwanie z dnia 18 października 2016 r. opiewało na kwotę netto, zaś powództwo na kwotę brutto. Ponadto, wytoczenie powództwa o zapłatę wynagrodzenia i ekwiwalentu za urlop nie wymagało uprzedniego wezwania pozwanej spółki o zapłatę tych kwot, skoro wymagalność miała miejsce w dniu 1 sierpnia 2016 r. (ekwiwalent za urlop) i w dniu 10 sierpnia 2016 r. (wynagrodzenie).

W niniejszej sprawie trudno też mówić o zbyciu przedsiębiorstwa jak twierdzi strona pozwana, a jedynie o zbyciu udziałów w pozwanej spółce. Na gruncie prawnym należy odróżnić zbycie spółki od zbycia przedsiębiorstwa.

Sprzedaż spółki oznacza, że udziałowiec zbył wszystkie udziały w spółce, bowiem art. 180 k.s.h. i art. 181 h.s.h. nie wyłącza możliwości zbycia udziałów spółce, a zatem możliwa jest sprzedaż całości lub części udziałów w spółce zgodnie z zasadami wyrażonymi w k.s.h. oraz umowie spółki. W wyniku sprzedaży udziałów w spółce powstaje jedynie zmiana w strukturze udziałowej, nie zmienia się byt prawny spółki.

Odnosząc się do zbycia przedsiębiorstwa należy podkreślić, że zgodnie z art. 55¹ k.c., przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej.

Obejmuje ono w szczególności:

- 1)** oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorstwo lub jego wyodrębnione części (nazwa przedsiębiorstwa);
- 2)** własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń, materiałów, towarów i wyrobów, oraz inne prawa rzeczowe do nieruchomości lub ruchomości;
- 3)** prawa wynikające z umów najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa do korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych;
- 4)** wierzytelności, prawa z papierów wartościowych i środki pieniężne;
- 5)** koncesje, licencje i zezwolenia;
- 6)** patenty i inne prawa własności przemysłowej;

- 7) majątkowe prawa autorskie i majątkowe prawa pokrewne;
- 8) tajemnice przedsiębiorstwa;
- 9) księgi i dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przedsiębiorstwo nie obejmuje jednak udziałów wspólników w spółce. Natomiast stosownie do art. 55² k.c. czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej albo z przepisów szczególnych.

W przypadku, gdyby nastąpił sprzedaż spółki jako przedsiębiorstwa rozumianego zgodnie z art. 55¹ k.c., doszłoby do zbycia zespołu składników majątkowych i niemajątkowych rozumianych jako całość, a zatem spółka utraciłaby swój byt prawny, chyba że umowa sprzedaży przedsiębiorstwa nie przewidywałaby jednocześnie zbycia udziałów.

Sąd opierając się na zebranych materiale dowodowym, a w szczególności na umowie zbycia udziałów z dnia 23 września 2017 r., uznał, iż doszło jedynie do sprzedaży spółki, bowiem dotychczasowy wspólnik M. P. zbył na rzecz D. O. jedynie 100 udziałów w pozwanej spółce, a nie zespół składników majątkowych i niemajątkowych spółki.

Fakt zbycia udziałów nie ma wpływu na należności powoda. Ponadto nawet, gdyby przyjąć, iż doszło do zbycia przedsiębiorstwa, to pozwana nie wykazała, iż nie wiedziała o wymagalnych zobowiązaniach.

Ustalenia faktyczne w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy zostały dokonane na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach osobowych powoda (m.in. świadectwo pracy, wypowiedzenie umowy o pracę), a także na podstawie przesłuchania powoda Z. S. (1). Prezes zarządu pozwanej spółki nie został przesłuchany w charakterze strony, z uwagi na to, wezwany na rozprawę w dniu 29 marca 2017 r, nie stawił się.

O odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty orzeczono w oparciu o art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p. mając na uwadze, iż pozwana pozostawała w opóźnieniu począwszy od dnia następnego po upływie terminu do spełnienia świadczenia. Takim terminem do spełnienia świadczenia wynagrodzenia za lipiec 2016 r. był dzień 10 sierpnia 2016 r., zaś w przypadku ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy był dzień następnego po dniu rozwiązania stosunku pracy, tj. 31 lipca 2016 r. Sąd miał jednak na względzie żądanie powoda w tym zakresie, który domagał się odsetek od kwot żądanych z obu tytułów od 11 sierpnia 2016 r.

Zgodnie z art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2016 poz. 623), kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Wysokość kosztów sądowych w niniejszej sprawie obliczona została w oparciu o przepis art. 13 przywołanej powyżej ustawy, zgodnie z którym opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe i wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Zasądzona od pozwanej kwota odpowiada 5% kwoty zasądzonej na rzecz powoda.

Na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. wyrokowi w pkt I Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w wysokości nieprzekraczającej jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

Z:

1. (...)
2. (...)
3. (...)

4. (...)

9.05.2017г.